

מסכת מקואות

פרק ו'

א. כל הארץ לאותה, באותה. חורי הארץ וסדי הארץ, מטיבם מהם ומה שהם. עת הארץ אין מטיבין בה אלא אם כן היתה נקבה כשפופרת הנוד. אמר רבי יהודה, אם כי, בזמן שהיא מעממת עצמה. אבל אם אינה מעממת עצמה, מטיבין בה כמה מה: **שָׁהִיא:**

ב. דלי שהוא מלא כלים והטיבין, הרי אלו טהורים. ואם לא טבל, אין הרים מערביין, עד שהיינו מערביין כשפופרת הנוד:

ג. שלשה מקואות, בזאת עשרים סאה, ובזאת עשרים סאה, ובזאת עשרים סאה מים שאובין, והשאוב מן הצד, וירדו שלשה וטבלו בזאת ונחת ערבו, הארץ מים וטבלו מהם ונחת ערבו, הארץ כמות שהיון, ואם מציע, וירדו שלשה וטבלו מהם ונחת ערבו, הארץ כמות שהיון, והטובלים כמות שהיון:

ד. הַסְּפָגׁ וְהַדְּלִי שֶׁהָיו בָּהוּ שְׁלֵשָׁה לְגַין מִים וַנִּפְלוּ לְמַקְוָה, לֹא פְּסָלוּהוּ, שֶׁלֹּא אָמַרׁוּ אֶלָּא שְׁלֵשָׁה לְגַין שְׁנִפְלוּ:

ה. הַשְּׁדָה וְהַתְּבָה שְׁבִים, אֵין מַטְבִּילֵין בָּהֶם, אֶלָּא אִם כִּי הָיו נְקוּבִין כְּשִׁפְופְּרָת הַנוֹּד. רַبִּי יְהוֹדָה אָמַר, בְּכָלִי גָּדוֹל, אַרְבָּעָה טְפַחִים. וּבְקָטָן, רַבּוֹ. אִם הָיָה שַׁק אוֹ קֶפֶה, מַטְבִּילֵין בָּהֶם כִּמָּה שְׁהֶם, מִפְנֵי שְׂהַמִּים מִעָרְבִּים. הַיּוֹן בְּתוּנִים מִתְּחַת הַצְּבָא, אֵינָם פּוֹסְלִים אֶת הַמַּקְוָה, אֶלָּא מַטְבִּילֵין אֹתוֹן וּמַעֲלִין אֹתוֹן בְּדַרְכָּו:

ו. גָּסְטָרָא שְׁבַמַּקְוָה וְהַטְבִּיל בָּה אֶת הַכְּלִים, טָהָרוּ מַטְמָאָתָן, אֶבְלָטְמָאִים עַל גַּב כְּלֵי חֶרֶס. אִם הַיּוֹן הַמִּים אֲכִים עַל גַּבְיוֹ כָּל שְׁהֶן, טְהוֹרִין. מַעֲןָן הַיּוֹצָא מִן הַתְּפִנּוֹר וַיְרֵד וַטְבֵל בְּתוֹכוֹ, הוּא טְהוֹר וַיַּדְיוֹ טְמָאִות. וְאִם הָיָה עַל גַּבְיוֹ רֻום יְדִין, אָף יְדִין טְהוֹרוֹת:

ז. עַרְוֹב מַקְוָאות, כְּשִׁפְופְּרָת הַנוֹּד, כְּעֵבֶיה וּכְחַלְלָה, כְּשַׁפִּי אַצְּבָעוֹת חֹזִירות לְמַקְוָן. סְפִיק כְּשִׁפְופְּרָת הַנוֹּד, סְפִיק שָׁאִינָה כְּשִׁפְופְּרָת הַנוֹּד, פְּסִוְלה, מִפְנֵי שְׁהָיָה מִן הַתּוֹרָה. וְכוֹן בְּזִית מִן הַמִּתְּבָא וּבְזִית מִן הַגְּבָלָה וּכְעֵדָשָׁה מִן הַשְּׁרֵץ. כָּל שְׁיַעַמֵּד כְּשִׁפְופְּרָת הַנוֹּד, מִמְעַטָּה. רַבּוֹ שְׁמַעַן בָּן גָּמְלִיאֵל אָמַר, כָּל שְׁהָוָא מִבְרִית הַמִּים, טְהוֹר:

ח. מַטְהָרִים אֶת הַמַּקְוָאות, הַעֲלִיוֹן מִן הַפְּחַתָּוֹן, וְהַרְחֹוק מִן הַקָּרוֹב. כִּיצְדָּךְ. מִבְיאָ סְלֹוֹן שֶׁל חֶרֶס אוֹ שֶׁל אָבָר, וּמְגִיחָה יְדוֹ מִתְּחַתְּיוֹ, עַד

שַׁהוּא מִתְמֻלָּא מִים, וּמוֹשְׁכּוֹ וּמִשְׁיקּוֹ, אֶפְלוֹ כַּשְׁעָרָה, דַיּוֹ. הַיָּה בְּעָלֵיוֹ אַרְבָּעִים סָאָה וּבַתְּחִתּוֹן אֵין כְּלוּם, מִמְלָא בְּכֶתֶף וּנוֹתָן לְעָלֵיוֹ, עַד שִׁירְדוֹ לַתְּחִתּוֹן אַרְבָּעִים סָאָה:

ט. כַּתֵּל שְׁבֵין שְׂתִּי מִקְוֹאות שְׁגֵסֶךָ לְשַׁתִּי, מִצְּטִרְפָּה. וּלְעֶרֶב, אֵין מִצְּטִרְפָּה, עַד שִׁיהָא בָּمִקּוֹם אֶחָד כַּשְׁפּוֹפְּרָת הַנוֹּד. רַבִּי יְהוּדָה אָמֵר,
חַלוֹף הַקְּבָרִים. גִּפְרַצְוּ זֶה בְּתוֹךְ זֶה, עַל רַוִּם, כְּקַלְפָת הַשּׁוֹם. וּעַל
רַחֲבָה, כַּשְׁפּוֹפְּרָת הַנוֹּד:

י. הָאָבִיךְ שְׁבָמְרוֹץ, בָּזָמָן שַׁהוּא בָּאַמְצָע, פּוֹסֵל. מִן הַצָּד, אֵינוֹ
פּוֹסֵל, מִפְנֵי שַׁהוּא כִּמְקוֹה סְמוֹךְ לִמְקוֹה, דָּבָרִי רַבִּי מַאֲיר. וְתַכְמִים
אָמְרִים, אִם מִקְבָּלָת הַאַמְּבָטִי רַבִּיעִית עַד שְׁלָא יָגִיעוּ לְאָבִיךְ, כְּשֶׁר.
וְאִם לֹא, פּוֹסֵל. רַבִּי אַלְעָזָר בָּרַבִּי אַדּוֹק אָמֵר, אִם מִקְבָּל הָאָבִיךְ
כָּל שַׁהוּא, פּוֹסֵל:

יא. הַמְּטַהֲרָת שְׁבָמְרוֹץ, הַתְּחִתּוֹנָה מִלְאָה שָׁאוּבִין וְהַעֲלִיּוֹנָה מִלְאָה
כְּשֶׁרְיוֹן, אִם יָשֵׁב קָנְגָד הַגְּקָבָה שְׁלִשָּׁה לְגַיִן, פּוֹסֵל. כִּמָּה יְהָא בְּגָקָב
וַיְהִי בּוֹ שְׁלִשָּׁה לְגַיִן. אֶחָד מִשְׁלָשׁ מִאוֹת וּשְׁשָׁרִים לְבָרְכָה, דָּבָרִי
רַבִּי יוֹסִי. וְרַבִּי אַלְעָזָר אָמֵר, אֶפְלוֹ הַתְּחִתּוֹנָה מִלְאָה כְּשֶׁרְיוֹן
וְהַעֲלִיּוֹנָה מִלְאָה שָׁאוּבִין וַיָּשֵׁב בְּצֵד הַגְּקָבָה שְׁלִשָּׁה לְגַיִן, כְּשֶׁר,
שְׁלָא אָמְרוּ אַלְאַ שְׁלִשָּׁה לְגַיִן שְׁגַפְלוּ:

